

Rammeplan for

Faglærerutdanning i
kroppsøving og idrettsfag

Fastsatt 3. april 2003 av
Utdannings- og forskningsdepartementet

INNHold

Kapittel 1 LÆRERUTDANNING	3
1.1 Formål og egenart.....	4
1.2 Å være lærer.....	5
1.3 Å bli lærer	6
1.4 Samfunn, barnehage/skole, lærerutdanning.....	7
1.5 Fra rammeplan til fagplan	9
Kapittel 2 FAGLÆRERUTDANNING I KROPPSØVING OG IDRETTSFAG.....	11
2.1 Formål og egenart.....	12
2.2 Oppbygning og organisering	12
2.3 Praksisopplæring	13
2.4 Prinsipper for arbeids- og vurderingsformer	13
2.5 Fra rammeplan til fagplan	14
Kapittel 3 PLANER FOR FAG OG FAGOMRÅDER	17
3.1. Pedagogikk	19
3.2 Aktivitetslære	21
3.3 Fagdidaktikk.....	23
3.4 Basisfag.....	24
FORSKRIFT TIL RAMMEPLAN FOR FAGLÆRERUTDANNING I KROPPSØVING OG IDRETTSFAG.....	26

Kapittel 1

LÆRERUTDANNING

1.1 Formål og egenart

Lærerutdanningene skal samlet dekke det behovet samfunnet har for kvalifiserte lærere i alle fag og på alle fagområder innenfor barnehage, skole og voksenopplæring. Etter endt utdanning skal lærerne kunne arbeide for å realisere de målene som er satt for den enkelte virksomheten og for opplæringssystemet som helhet. I *lov om universiteter og høyskoler § 54a* er formålet med lærerutdanning uttrykt slik:

«Lærerutdanning skal gjennom undervisning, forskning og faglig utviklingsarbeid, gi den faglige og pedagogiske kunnskap og praktiske opplæring som er nødvendig for planlegging, gjennomføring og vurdering av undervisning, læring og oppdragelse. Utdanningen skal ta utgangspunkt i ulike forutsetninger hos elever og barnehagebarn og være i samsvar med målene for det opplæringsnivå utdanningen sikter mot.

Utdanningen skal fremme studentenes personlige utvikling og yrkesetiske holdning, utvikle evne til refleksjon, vekke interesse for faglig og pedagogisk utviklingsarbeid som er relevant for arbeid i skole og barnehage, og gi forståelse for sammenhengen mellom læreryrket og opplæringssystemets funksjon i samfunnet.»

Lærerutdanningen er mangfoldig. De ulike lærerutdanningene sikter mot læreroppgaver i bestemte fag eller i bestemte deler av opplæringen. Samtidig har lærerne en overlappende kompetanse slik at skoleeier kan sette sammen et lærerteam ut fra behovene i den enkelte skole. Gjennom profilering av studiet eller videre utdanning kan lærere også utvide sin tilsetningskompetanse.

Førskolelærerutdanning (treårig) kvalifiserer for pedagogisk arbeid i barnehagen og første klassetrinn i grunnskolen. Med ett års relevant videreutdanning kan førskolelærere tilsettes for arbeid på første til fjerde klassetrinn.

Allmennlærerutdanning (fireårig) kvalifiserer for arbeid i grunnskolen og i voksenopplæring i grunnskolefag.

Faglærerutdanning (treårig og fireårig) kvalifiserer for arbeid i fag i grunnskolen, i videregående opplæring, i voksenopplæring og for annet kulturelt arbeid med barn og unge.

Yrkesfaglærerutdanning (treårig) kvalifiserer for arbeid i videregående opplæring, i voksenopplæring og i fag på mellom- og ungdomstrinnet i grunnskolen.

Praktisk-pedagogisk utdanning (ettårig) bygger på studier i fag eller på en yrkesutdanning med praksis og yrkest teori og kvalifiserer for arbeid på mellomtrinnet og ungdomstrinnet i grunnskolen, i videregående opplæring og i voksenopplæring.

Integrert mastergrad (femårig) kvalifiserer for arbeid i noen fag på mellomtrinnet og ungdomstrinnet i grunnskolen, i videregående opplæring og i voksenopplæring.

Samisk lærerutdanning

Målet for de samiske lærerutdanningene er å sikre samiske områder kvalifisert personale i barnehage og skole. Utdanningene er i hovedtrekk organisert som annen lærerutdanning. Det skal være mulig å ta lærerutdanning med særlig vekt på både nordsamisk, sørsamisk og lulesamisk språk og kultur. Samisk lærerutdanning er lagt til rette også for studenter fra Sverige og Finland. *Samisk allmennlærerutdanning* kvalifiserer for arbeid i norsk og samisk

grunnskole. *Samisk førskolelærerutdanning* kvalifiserer for arbeid med barn i samiske og norske barnehager og i første klasse i grunnskolen.

Lærerutdanning for døve

Målet med lærerutdanningene for døve er å sikre kvalifisert opplæring for døve barn og unge i barnehage og skole, og de omfatter blant annet fagene norsk tegnspråk og norsk for døve. I utdanningene er noen fag og opplegg justert slik at de passer for døve studenter, og slik at de gir didaktisk kunnskap om opplæring for døve. *Allmennlærerutdanning for døve* kvalifiserer for tilsetning som lærer for døve og hørselshemmede barn og unge. *Førskolelærerutdanning for døve* kvalifiserer for arbeid med døve og hørselshemmede barn i barnehagen og det første året i grunnskolen.

1.2 Å være lærer

Ingen enkeltfaktor er mer avgjørende for kvaliteten i barnehage og skole enn læreren. Den kvalifiserte læreren skal ha en allsidig kompetanse.

Utviklingen i samfunnet bygger på at ny kunnskap blir utviklet, og at kjent kunnskap blir omformet. Læreren trenger metoder til å hente inn og oppdatere sin kunnskap hele livet. Lærerstudiet skal gi innsikt i slike metoder og trening i å bruke dem. En solid *faglig kompetanse*, bygd blant annet på vitenskapsfag, kunstoffag og yrkesfag, er grunnlaget for den pedagogiske virksomheten. Samtidig må studiefagene ses i sammenheng med kunnskapsbehovet i skolefagene, yrkesfagene eller fagområdene i barnehagen. Også oppgavene som kulturformidler, veileder, forbilde og inspirator tilsier at læreren trenger solid faglig kompetanse.

Kjernen i den *didaktiske kompetansen* er å kunne legge til rette for at elevene skal lære å lære, slik at de kan utvikle sin personlige dannelse og bidra til fellesskapet på en meningsfylt måte. Det dreier seg også om å kunne analysere forutsetninger og behov hos barn og unge, velge og grunngi læringsinnhold, arbeidsmåter, bruk av læremidler og vurderingsformer og kunne utforme individuelle opplæringsplaner. Skal barn beholde og videreutvikle lærelyst og tro på egen mestring, må læreren ha evne til å inkludere barna, foreldrene / de foresatte og kollegene aktivt i det pedagogiske arbeidet. Det er viktig å ha kunnskap om ulike læringsstrategier og vurdere hvordan disse strategiene kan nyttes i ulike situasjoner. Didaktisk kompetanse er også å kunne planlegge opplæringen innenfor rammene som er satt i lover og forskrifter og i planverket for barnehage og skole.

Læreryrket krever *sosial kompetanse*, det vil si evne til samhandling og kommunikasjon. Læreren skal kunne legge til rette for gode læringsmiljøer gjennom samvær med barn og unge, kunne vise omsorg for den enkelte og være tydelig som leder. For å komme alle barn og unge i møte, gi dem gode opplevelser og stimulere deres lærelyst, er det viktig at læreren samarbeider med foreldre/foresatte, kolleger og andre som har ansvar for barns oppvekstmiljø. Skal elevene etablere nye læringsstrategier, må de møte ei lærergruppe som samarbeider om nyskaping i et teamsamarbeid. Et slikt pedagogisk team vil bare lykkes der den enkelte har toleranse og evne til innlevelse, men også kunnskap om ledelse og konflikthåndtering.

Lærere trenger *endrings- og utviklingskompetanse* når de skal fornye den pedagogiske virksomheten. Da må de være åpne for endring og nytenkning når det gjelder kunnskapsinnhold og læringsformer i fagene og i det pedagogiske synet på opplæring. De må samtidig vite hvordan de kan ta vare på det som er verdifullt. Lærerne må, individuelt og i teamsamarbeid, kunne analysere og vurdere aktivitetsplaner, fagplaner, arbeidsmåter og organisering av opplæringen. De må kunne se barn og unges utvikling, læring og dannelse i

sammenheng med endringer i samfunnet. Det innebærer kreativitet og læringsstrategier som fremmer entreprenørskap, det vil si evne til å ta initiativ til å starte nye aktiviteter eller virksomheter. Læreryrket forutsetter daglig planlegging og oppdatering av kunnskapene.

I all sin virksomhet trenger læreren *yrkesetisk kompetanse*. Det innebærer å kunne se sammenhengen mellom allmenn moral og etikk og de særskilte kravene yrket stiller. Samværet med barn og voksne kan omfatte både informasjonsplikt og taushetsplikt. Ofte møter læreren barn i konflikt og krise, og det kan føre til etiske dilemmaer. Lærerrollen gir makt, og læreren må forvalte denne makten i samsvar med lovverk, erkjente grunnverdier og barns rett til likeverdig behandling. Yrket krever skjønnsomhet og etisk begrunnelse for valg av lærestoff og arbeidsmåter. Etisk kompetanse gir et grunnlaget for lærerens yrkesmessige danning og er nødvendig dersom rollen skal forvaltes med frimodighet, ansvarlighet og ydmykhet.

De fem kompetanseområdene som er nevnt ovenfor, er alle *aspekter ved lærerens mangfoldige yrkeskunnskap*. De er kjernen i lærerens profesjonskunnskap. Disse aspektene blir utfordret i varierende grad i ulike situasjoner. Evnen til å handle under skiftende vilkår gir lærerkompetansen et samlet og personlig uttrykk. Læreren skal kunne reflektere over egen kompetanse, kunne vurdere kvaliteten på opplæringen og kunne stille kompetansen til rådighet for et lærende og handlende kollegialt fellesskap.

1.3 Å bli lærer

Lærerutdanning er *krevende*, fordi studentene skal utvikle mange typer kompetanse og lære på flere arenaer. Lærerstudentene skal i studiet tilegne seg kunnskaper, ferdigheter og holdninger som kan legge grunnlag for personlig vekst og danning og fungere som redskap i yrkesutøvelsen. Studiet må derfor legges opp slik at det fremmer sammenheng i opplæringen og hjelper studentene til å utvikle en helhetlig kompetanse. I en yrkesutdanning skjer læringsarbeidet på tre arenaer:

Praksisfeltet som læringsarena

Den praktiske opplæringen i barnehage, skole og bedrift skal være styrende for en yrkesrettet lærerutdanning. Institusjonene skal tilby lærerstudentene varierte praksiserfaringer, som kan gi en innføring i yrket. Denne praktiske delen av utdanningen må være allsidig, med stigende krav til selvstendighet og ansvar. Studentene skal lære å planlegge, gjennomføre og vurdere opplæring. I møte med barnet eller eleven skal studentene erfare hvor avgjørende et godt sosialt samspill er for vekst og utvikling. Praksisfeltet må også brukes i fagstudiet ved at en bearbeider teoretiske problemstillinger i en praktisk situasjon. Når studentene bearbeider erfaringer fra praksisfeltet, kan de utvikle analytisk ferdighet og evne til å variere arbeidsformer og tilnæringsmåter. At de reflekterer over enkeltsituasjoner som de møter i praksisopplæringen, bidrar til at de utvikler et realistisk syn på læreryrket.

Fagstudiet som læringsarena

Lærerstudentene skal i studiet tilegne seg kunnskaper, ferdigheter og holdninger som kan legge grunnlag for personlig vekst og danning og fungere som redskap i yrkesutøvelsen. Det kan skje på flere måter:

For det første skal studentene skaffe seg grundig innsikt i fagene, både som basis for lærerarbeidet og som del av sin egen dannelsesprosess. Danning innebærer her at studentene utvikler personlig modenhet og selvforståelse, men også at de tilegner seg vitenskapelig

tenkemåte og bruker kunnskap fra ulike fagtradisjoner på en kreativ, konstruktiv og kritisk måte.

For det andre må fagkunnskapen relateres til arbeid med fagene i ulike opplærings situasjoner. Det skjer i det fagdidaktiske studiearbeidet i hvert enkelt fag og på tvers av fag. Studentene må skaffe seg erfaring med temabasert, tverrfaglig og flerfaglig læringsarbeid, slik at de kan stimulere elevene til varierte læringsstrategier. De skal kunne legge til rette for gode læringsmiljøer i barnegrupper, i klasserom og verksteder og i uteaktiviteter. De må få oppleve hva som skal til for å skape et stimulerende læringsmiljø, tilpasset barn i ulike aldersgrupper og med ulike forutsetninger.

For det tredje må studentene bli kjent med vilkår og rammer for opplæringen. Det krever at de blir kjent med barn og unges læretrang og skaperglede. Studentene må kjenne til og kunne ta i bruk ulike pedagogiske perspektiver og læringsstrategier. De må lære hvordan de kan legge opp et aktivt og positivt samarbeid med hjemmet og med lokalsamfunnet. De skal tilegne seg innsikt i skole- og barnehagehistorie, i utdanningssystemets oppgaver og virkemåte og i viktige prinsipper for organisering og ledelse.

Samhandling, utforskning og refleksjon som læringsarena

De institusjonene som har ansvar for lærerutdanning, må samarbeide med praksisinstitusjonene om å utvikle en helhetlig lærerkompetanse. Studentene skal kunne analysere teorier, erfaringer og innsikter på tvers av fag og læringsarenaer. De må få drøfte praksiserfaringer og aktuelle problemstillinger fra fagstudiet med representanter for teorifagene og for praksisfeltet. Studiet skal på denne måten oppmuntre til studentaktive læringsformer og framstå som et *pedagogisk læringsverksted*. Slik kan studiet legge grunnen for aktiv deltakelse i faglig teamsamarbeid i barnehage og skole.

Forsknings- og utviklingsarbeid er spesielt godt egnet til å identifisere og vurdere ulike tilnæringsmåter og til å forstå hvordan praktisk-pedagogiske utfordringer kan håndteres. Når forskere i lærerutdanningen arbeider med faglige prosjekter i praksisfeltet, vil de bruke problemstillinger og utvikle kunnskap som er gyldig for barnehagen, skolen og yrkeslivet, men også for lærerutdanningen. Praksisnær forskning og forskning på dagens skole og barnehage kan gjøre utdanningen relevant og stimulerende, og studentdeltakelse i slike prosjekter kan stimulere evnen og viljen til fornyelse.

Læring og utvikling skjer gjennom hele utdanningen, men det er først når studentene bearbeider erfaringer på tvers av fag og læringsarenaer, at kompetanseområdene blir sett i forhold til hverandre og kan danne en helhet. Slik kan den enkelte student legge grunnlaget for yrkeskunnskap og for handlekraft som lærer.

1.4 Samfunn, barnehage/skole, lærerutdanning

Skal lærerutdanningen være *relevant*, må den forberede studentene på de kravene og forventningene samfunnet stiller til barnehagen og skolen. Samfunnet endrer seg, og dermed endres også vilkårene for opplæring. Det blir stilt krav til at barnehagen og skolen tar opp i seg og bearbeider tendenser og strømninger i samfunnet. Utfordringene for vår tids lærerutdanning er knyttet til blant annet disse utviklingstrekkene:

Norge står i stigende grad fram som en del av et *globalt samfunn*. Det gir glede og nytte gjennom et større mangfold av kunnskaper, livssyn, livsstil, språk og kunstneriske uttrykk. Barn fra språklige minoriteter utgjør et økende innslag i opplærings systemet, samtidig som behovene og interessene til urfolk og nasjonale minoriteter har fått økt oppmerksomhet. Læreren må ha kunnskap om situasjonen for to- og flerspråklige elever, om møtet mellom

kulturer mer allment, og han eller hun må selv kunne samarbeide med foreldre/foresatte fra ulike kulturer. Studentene må bli kjent med urfolks historie, kultur og institusjoner. I vårt land gjelder dette særlig nordsamisk, lulesamisk og sørsamisk språk, kultur og samfunn. Lærerutdanningen bør på sin side rekruttere og inkludere stadig flere minoritetspråklige studenter og ta vare på kompetansen disse studentene kan tilføre barnehagen og skolen.

Mange unge reiser mye. Flere tar deler av utdanningen i et annet land. Det innebærer at det stilles stadig høyere krav til fremmedspråklig ferdighet og til kunnskap om andre land og kulturer. Institusjonene som gir lærerutdanning, skal se til at *det internasjonale perspektivet* blir integrert i alle fag og studieenheter. De må være åpne for impulser fra lærerutdanninger i andre land, gi flere studietilbud på engelsk og legge til rette for studentutveksling. Samtidig må de bli kjent med sin egen kultur gjennom sammenliknende analyser, blant annet av opplæringssystemet. De må også kjenne til de internasjonale menneskerettigheter og barns rettigheter som gjelder på tvers av landegrensene.

Medieindustrien og informasjons- og kommunikasjonsteknologi med verdensomspennende rekkevidde preger samfunnet i stigende grad og fører med seg nye former for læring. Barn og unge er ofte de første til å ta ny teknologi i bruk. Det er en utfordring for lærere som ikke selv er fortrolige med den nye teknologien. Lærerstudentene skal kunne bruke teknologien til læring og kommunikasjon, men de skal også kunne reflektere kritisk omkring bruken av den.

Kunstneriske ytringsformer er en viktig del av hverdagen. Framveksten av musikk- og kulturskoler har bidratt til at langt flere barn og unge har hatt mulighet til å utfolde seg innenfor ulike kunstarter. I tillegg er det frivillige forenings- og kulturlivet en berikelse for oppvekstmiljøet. I barnehagen, skolen og skolefritidsordningen skal skapende virksomhet, opplevelser og kreative uttrykksformer være en vesentlig del. Et nært samarbeid med musikk- og kulturskoler og annet kulturliv i nærmiljøet vil berike barnehagen og skolens virksomhet.

Forbrukersamfunnet slår stadig kraftigere inn i hverdagen til barn og unge. Det utgjør en sterk verdipåvirkning. Barnehagen og skolen må kunne møte denne påvirkningen med alternative kunnskaper og verdier. På dette området må lærere samarbeide nært med foreldre/foresatte. Lærerutdanningen skal på sin side forberede studentene på denne oppgaven. Gjennom kritisk drøfting av forbrukersamfunnet skal studentene lære hvordan de kan presentere elevene for alternative perspektiver, holdninger og verdier.

Et samfunn der sterkere *konkurranse* også preger barnehage og skole, kan stimulere til ekstra innsats og gode lærings sirkler, men kan også gi grobunn for mismot og vegring mot å lære. Det er en utfordring for lærere å hjelpe dem som ikke deltar aktivt. Læringsmiljøet må legges til rette slik at det inkluderer barn og unge med ulike forutsetninger, også de som har behov for spesialundervisning. Alle skal få oppleve at det nytter å arbeide, og at de kan lykkes. Tilpasset opplæring skal være en del av alle fag i lærerutdanningen.

De fleste barn og unge opplever en trygg oppvekst, men noen barn har en utrygg tilværelse, preget av *omsorgssvikt*. Det kan prege læringsfellesskapet og undergrave motivasjonen. Slike problemer kan læreren bearbeide sammen med andre som har ansvar for oppvekstmiljøet til barna. Lærerutdanningen må forberede studentene på disse utfordringene og også gi dem opplæring i å løse konflikter og å forebygge og bekjempe mobbing, vold og rasisme. Utdanningen må hjelpe studentene til å takle situasjoner der barn og unge opplever dødsfall, krig, seksuelle overgrep eller andre kriser som krever særskilt omsorg og tiltak fra lærerens side.

Opplæringen i barnehage og skole har som forutsetning at barna skal vokse opp i et langt mer *likestilt samfunn* enn det tidligere generasjoner gjorde. Det er et mål for opplæringen at begge kjønn skal kunne utfolde seg på egne premisser. Kunnskap om forskjellene mellom gutter og jenter er viktig i lærerutdanningen. Trykket fra en global kultur- og medieindustri,

som ofte er stereotyp i uttrykk og innhold, påvirker barn og unge. Lærerstudentene må ha innsikt i hvordan dette preger kjønns sosialiseringen, og de må kunne trekke konsekvenser av denne påvirkningen i den pedagogiske planleggingen og det metodiske opplegget.

Endringene i nærings- og arbeidslivet stiller store krav til fleksibilitet og endringsvilje, til personlig initiativ og skaperkraft, til å kunne sette visjoner og planer ut i handling. Både barnehage og skole må åpne seg mot lokalt arbeids- og næringsliv. Barn og unge må få kunnskap om ulike yrkesgrupper. Praktisk entreprenørskap er et læringsmål som skolen legger stadig mer vekt på. Dette skal bidra til å utvikle personlige egenskaper som kreativitet og evne til initiativ, og gi kunnskaper som er nyttige for senere arbeidsliv. Kunnskap om å starte egen virksomhet bør inkluderes i en slik opplæring for de eldste elevene.

De tilsatte i lærerutdanningen har derfor et ansvar for å utvikle sin kompetanse om nærings- og arbeidslivet. De må også utvikle læringsstrategier som stimulerer til pedagogisk bruk av entreprenørskap hos framtidens lærere.

Det er et dypt forankret prinsipp i norsk barnehage og skole at barn har rett på *likeverdig opplæring*, uansett bakgrunn, evner og kjønn. Det er en verdi som er spesielt relevant i et flerkulturelt samfunn. Dette prinsippet må få et særskilt uttrykk i lærerutdanningen ved at en legger vekt på rettferdighet, likeverd og tilpasset opplæring.

1.5 Fra rammeplan til fagplan

Lov om universiteter og høyskoler § 46-2 slår fast at departementet kan fastsette nasjonale rammeplaner for enkelte utdanninger. Lov og rammeplaner utgjør et forpliktende grunnlag for institusjonene som gir lærerutdanning, for de tilsatte, studentene og representantene for praksisopplæringen. Med utgangspunkt i rammeplanene utvikler institusjonene fagplaner for obligatoriske og valgfrie studieenheter. Planene skal tolke og presisere mål og fastsette innhold, studielitteratur, arbeidsmåter og vurderingsordninger for hvert fag. De skal også vise helheten i studiet.

Kapittel 2

FAGLÆRERUTDANNING I KROPPSØVING OG IDRETTSFAG

2.1 Formål og egenart

Faglærerutdanningen i kroppsøving og idrettsfag skal kvalifisere for arbeid med dette faget i grunnskolen og i videregående opplæring. I tillegg kvalifiserer utdanningen for annet opplærings- og formidlingsarbeid knyttet til arbeid med barn, unge og voksne. Faglæreren i kroppsøving og idrettsfag skal arbeide med elever med et stort aldersspenn og med ulike forutsetninger, ulik sosial og kulturell bakgrunn og ulik livssituasjon. Dette krever at faglæreren har innsikt i barn og unges oppvekst og bakgrunn, og kan tilpasse lærestoff og arbeidsmåter til elevens forutsetninger og interesser. I samarbeid med klasselærere, foreldre og andre har faglæreren ansvar for barns oppvekst i et mangfoldig flerkulturelt samfunn.

Arbeid med de ulike aktiviteter, med teoristoff innen didaktikk, pedagogikk og i praksisopplæring skal danne en helhet. Dette skal gi utdanningen en klar yrkesretting og en praksisbasert profil. Utdanningen sikter mot at studentene med utgangspunkt i skolefagene kroppsøving og idrettsfag skal kunne trekke linjer mellom studiefaget kroppsøving, de ulike vitenskapsfagene innen idrett og kroppsøving og de aktuelle basisfagene. De skal også kunne arbeide i tråd med det læringssynet som kommer til uttrykk i de aktuelle læreplanene. Studiet skal være yrkesrettet og omfatter fagdidaktikk og praksisopplæring.

Gjennom utdanninga skal studentene utvikle

- *faglig kompetanse*: ferdigheter, uttrykksevne og kunnskap innen det kroppsøvingsfaglige feltet, bevisst forhold til idrett som kultur og aktivitetsform
- *didaktisk kompetanse*: evne til å analysere læreplanenes intensjoner som grunnlag for planlegging, gjennomføring og vurdering av tilrettelagt opplæring i kroppsøving og idrettsfag ut fra elevenes forutsetninger og fagområdets egenart
- *endrings- og utviklingskompetanse*: evne til å initiere og takle endringer i kroppsøvings- og idrettsfaget og i endringer i skolens organiseringen og til å legge til rette for personlig danning og yrkesfaglig utvikling
- *sosial kompetanse*: evne til å observere, lytte, forstå og respektere andres handlinger og synspunkter, og bidra til å etablere og utvikle demokratiske og lærende fellesskap i samarbeid med elever, kolleger, foreldre og yrkesliv
- *yrkesetisk kompetanse*: innsikt i egne holdninger og yrkets etiske utfordringer, evne til å vurdere læringssituasjoner i lys av de grunnleggende verdiene opplæringen bygger på

2.2 Oppbygning og organisering

Faglærerutdanning i kroppsøving og idrettsfag er en treårig utdanning på 180 studiepoeng. Utdanningen omfatter en obligatorisk del på 165 studiepoeng og en valgbar del på 15 studiepoeng.

Utdanningens obligatoriske del består av

pedagogikk	30 studiepoeng
aktivitetslære	75 studiepoeng
fagdidaktikk	30 studiepoeng
basisfag	30 studiepoeng

Praksisopplæring med omfang tilsvarende 12-14 arbeidsuker er integrert i studieenhetene.

Utdanningens valgbare del består av

fordypning innen fagdidaktikk, basisfag eller aktivitetslære 15 studiepoeng
Fagdidaktiske problemstillinger skal inngå i basisfag og aktivitetslære.

Internasjonalisering

Institusjonene skal legge til rette for at studentene får et internasjonalt perspektiv på studiet og lærerarbeidet. Institusjonene skal også legge til rette for at studentene kan ta deler av faglærerutdanningen i utlandet. Det skal fastsettes vilkår for at studentene får godkjent oppholdet som del av fagstudiet og av praksisopplæringen.

2.3 Praksisopplæring

I faglærerutdanningen i kroppsøving og idrettsfag er de faglige studier, fagdidaktikk og veiledet praksisopplæring integrert slik at kunnskap utvikles på flere arenaer. I praksisopplæringen møter studentene de krav og utfordringer som stilles til læreren. De prøver ut og bearbeider sine faglige og didaktiske kunnskaper. Erfaringer og problemstillinger fra praksisfeltet er sentrale utgangspunkt for fagstudiene. Institusjonene legger til rette for didaktisk refleksjon ved at studenter, faglærere og øvingslærere drøfter studentenes praksiserfaringer og ulike syn på kunnskap og læring. Til sammen bidrar det integrerte studiet til å utvikle kompetanse innen hele arbeidsområdet for læreren.

Institusjonene lager i samarbeid med representanter for praksisskolene en plan for praksisopplæringa som bygger på målene for de enkelte fagstudiene og for utdanningen som helhet. Planen skal vise hvordan praksisopplæringen er organisert, og hvordan progresjonen er sikret gjennom studieløpet. Den skal tydeliggjøre ansvaret faglærere, studenter og praksisskoler sammen har for planlegging, gjennomføring og bearbeiding av praksiserfaringene. Praksisopplæringen skal omfatte arbeidsinnsats tilsvarende 12-14 uker, være veiledet og foregå i en autentiske yrkessituasjon med elever. Etter hver praksisperiode skal studenten ha en vurdering med karakteruttrykket bestått/ikke bestått.

Praksisopplæringen skal organiseres slik at studentene

- får variert erfaring fra grunnskole, videregående skole og noe erfaring fra andre aktuelle praksisfelt
- får trening i å legge til rette utviklende læringsmiljø for ulike grupper elever
- gjør seg nytte av yrkesbasert veiledning
- reflekterer over og utvikler didaktisk kunnskap i og på tvers av fag og fagområder
- tilrettelegger opplæring for elever med ulik kulturell bakgrunn
- utvikler kunnskap om samspillet mellom elever og mellom elev og lærer, kunnskap om skoleledelse, klasseledelse og teamarbeid
- samarbeider med foreldre og andre med ansvar for barns oppvekstmiljø
- får erfaring med praksisfeltet som arena for forsøks- og utviklingsarbeid
- analyserer praksiserfaringene i lys av teori og aktuelle læreplaner

2.4 Prinsipper for arbeids- og vurderingsformer

Arbeid i grunnskole, videregående opplæring og andre yrker som faglærerutdanningen i kroppsøving og idrettsfag kvalifiserer for, krever ulike og varierte arbeidsformer. Institusjonene har ansvar for at studentene får erfaring med yrkesrelevante arbeids- og

vurderingsformer. Faglærerutdanning i kroppsøving og idrettsfag forutsetter samarbeid med elever, kolleger og praksisskoler i planlegging og gjennomføring av studiet. Oppgaver og dokumentasjonsformer må integrere praksisopplæring, ferdigheter, faglig teori og fagdidaktikk for å oppnå helhet og sammenheng. De ulike delene av studiet i rammeplanen gir muligheter til varierte vurderingsformer både i forhold til underveis- og sluttvurdering.

Arbeidsformene skal legges opp slik at studentene

- er aktive i læringsprosessen
- utvikler faglige nysgjerrighet og skapende evner, og selv henter inn kunnskap fra ulike kilder og vurderer disse kritisk og selvstendig
- motiveres til egentrening og egenaktivitet i de ulike delene av studiet
- får erfaring med å bruke IKT som arbeidsredskap og reflektere over hvordan ulike læremidler og dokumentasjonsformer kan brukes som pedagogisk verktøy
- blir kjent med forsøks- og utviklingsarbeid som er relevant for opplæringen i fagområdet
- får erfaring med å bruke varierte dokumentasjonsformer og framføre og formidle for ulike mottakergrupper
- blir kjent med fagområdets stilling i samfunnet
- reflekterer over yrkesetiske spørsmål

Vurderingsformene skal legges opp slik at studentene

- møter varierte vurderingsformer som er tilpasset mål og arbeidsformer i studiet
- får veiledning og støtte i sin læring og utvikling
- får både underveis- og sluttvurdering

2.5 Fra rammeplan til fagplan

Rammeplanen utgjør et forpliktende grunnlag for høgskolen som institusjon, for ansatte, studenter og praksisskoler. På dette grunnlaget utvikler institusjonene en fagplan for studiet i samarbeid med studenter og praksisskoler. Planen skal gi informasjon om studiet som helhet med plan for praksis, fagplaner for enkeltfag og for tverrfaglige emner og perspektiver. Listen nedenfor angir hva institusjonens plan for studiet skal ivareta.

Om studiet

- faglærerutdanningens egenart og profil
- studieorganisering med studiemodell
- veiledning og vurdering
- vilkår for fritak og innpassing av fag og studier, også de som er tatt i utlandet
- plan for praksisopplæringen
- studentenes medvirkning i utviklingen av studiet
- skikkethetsvurdering, med henvisning til lov og forskrift

Planer i enkeltfag/fagområder

- faglig og fagdidaktisk innhold, organisering og arbeidsformer, vurdering, praksis
- det flerkulturelle og det internasjonale perspektivet
- prinsippet om tilpasset opplæring i skolen
- samiske emner i samsvar med gjeldende læreplaner og mangfoldet i de samiske områdene
- likestillings- og kjønnsperspektivet

På tvers av fag/fagområder

- opplæringen i fagene skal samlet dekke de fem kompetanseområdene, jf. kap.1.2 og 2.1
- samarbeid med foreldre/foresatte og andre med ansvar for barn og unges oppvekstmiljø
- tverrfaglige emner: miljø- og ressursforvaltning, rusproblem, mobbing, barn og unge i krise (omsorgssvikt, overgrep, sorg, krigstraumer og lignende)
- IKT som hjelpemiddel for kommunikasjon og læring
- læreren som leder og samarbeidspartner
- sammenheng mellom teori og praksis og mellom fag/fagområder
- skolen og nærmiljøet

Kapittel 3

PLANER FOR FAG OG FAGOMRÅDER

Innledning

Dette kapitlet skal leses i sammenheng med kapittel 1 og 2. Fagplanutviklingen ved den enkelte institusjon krever at en tar inn elementer fra de foregående kapitlene.

Hvert fag er først beskrevet ut fra sitt formål og sin egenart. Dernest er det stilt opp tre faglige målområder. Innenfor målområdene er det formulert mål for studiet.

I den lokale fagplanen skal målene i rammeplanen konkretiseres, og en skal få fram hvordan en legger opp arbeidet for å nå de mål som er satt for opplæringen. Prinsipper og retningslinjer for utforming av fagplaner er formulert i kap. 2.5.

3.1. Pedagogikk

Formål og egenart

Pedagogikk er et mangesidig fag og omfatter delområder som idéhistorie, didaktikk, filosofi, psykologi og sosiologi. Faget inngår som en profesjonsdannende og sammenbindende komponent i faglærerutdanningen. Pedagogikk skal bidra til at studentene opparbeider kunnskap om lærerrolle, læring og elever, slik at de kan utvikle gode læringsmiljø innen kroppsøving og idrettsfag.

Det sentrale i faget pedagogikk er relasjonen mellom skole, lærer, elev og lærestoff. For å kunne skape grunnlag for en slik relasjon må studiet stimulere til personlig vekst, utvikling og yrkesetisk bevissthet. Studentene skal kjenne til sentrale teorier og problemstillinger som er relevante i arbeidet med barns utvikling, sosialisering og læring. Slik blir pedagogikk et dannelsesfag som setter studentene i stand til å arbeide i et foranderlig faglig landskap preget av kompleksitet og mangfold.

Målområder

Arbeidet med målområdene skal sikre et vekselspill mellom teoretisk kunnskap, praksiserfaring og didaktisk refleksjon.

Læreren, eleven og opplæringen

Studentene skal

- kunne analysere enkeltelevers og elevgruppers læringsprosess i lys av ulike teoretiske perspektiver, og kunne bruke denne kunnskapen til å legge til rette for tilpasset opplæring
- kunne planlegge, gjennomføre og vurdere opplæring i lys av aktuelle læreplaner, både innenfor og på tvers av fag og for elever i ulik alder og med ulike forutsetninger
- kunne legge til rette et inkluderende læringsmiljø for alle, også for barn med psykiske og fysiske funksjonshemminger
- kunne diskutere og analysere grunnleggende didaktiske spørsmål knyttet til sosialt og kulturelt mangfold
- kunne bidra til å identifisere og avhjelpe lærevansker
- kunne motivere og legge til rette for den enkeltes kreativ utvikling og lede elevenes arbeidsfellesskap

Læreren og eleven i organisasjonen

Studentene skal

- ha kunnskap, innsikt og ferdigheter i å kommunisere med elever, foreldre/foresatte, kolleger, ledelse og andre som har ansvar for barns oppvekstmiljø, og kunne bruke disse ferdighetene til å legge til rette for et konstruktivt læringsmiljø
- kunne analysere og vurdere skolen som organisasjon fra ulike perspektiver og være rustet til gå inn i et samarbeid om organisasjonens virksomhet og utviklingsarbeid
- kunne analysere ulike kartleggingsprøver og resultatoversikter som brukes i evaluering av skolen, lærerne eller elevene
- være bevisst eget og kollegers fag-, kunnskaps- og læringssyn og forholdet mellom pedagogisk grunnsyn, opplæringens mål og skolens/virksomhetens praksis
- i samarbeid med kolleger kunne gi omsorg og hjelp til barn i krise og kritisk vurdere og gjennomføre tiltak i forbindelse med atferdsproblem som for eksempel mobbing

- kunne analysere prøveformer, kartleggingsprøver og evalueringer av skolen, lærerne eller elevene og vurdere konsekvenser for videre arbeid

Læreren og eleven i samfunnet

Studentene skal

- forstå endringer i synet på skole og på lærer- og elevrollen ut fra et historisk, filosofisk og samfunnsmessig perspektiv og reflektere over hvordan disse rollene endrer seg i takt med samfunnsendringene
- være seg bevisst hvordan samfunnsutviklingen preger og selv preges av barne- og ungdomskulturen og barn og unges opplærings- og oppvekstsituasjon
- kunne analysere og ta hensyn til kompetansebehov i det lokale og nasjonale samfunn og arbeidsliv og forstå opplæringsbehovet hos barn og unge med ulik kulturell bakgrunn
- forstå skolens plass i lokalsamfunnet, kunne bruke lokalsamfunnet som læringsarena og samarbeide med andre institusjoner og personer for å realisere et variert og tilpasset opplæringstilbud
- ha kunnskap om og innsikt i pedagogikkfagets røtter, vitenskapelige basis og de dilemmaer som knytter seg til møtet mellom teori og praksis i opplæring innen praktiske og estetiske fagområder

3.2 Aktivitetslære

Formål og egenart

Lek, dans og idrett er deler av vår kulturarv. De påvirker barn og unges selvbylde, støtter vår evne til samhandling og deres evne til å akseptere egen og andres muligheter og begrensninger. Aktivitetslære er læren om aktivitetene og om praktisk metodisk kunnskap og ferdigheter knyttet til kroppsøving og idrettsfag. Kjernen i aktivitetslæren er bevegelsesaktivitet og den betydning bevegelse og forskjellige bevegelseskulturer har i opplæring og oppdragelse av barn og unge. I aktivitetslæren vil gjeldende læreplaner for grunnskole og videregående opplæring være utgangspunkt for valg av aktiviteter. Det betyr at idrett, dans og friluftsliv er obligatoriske målområder ved siden av lek. Institusjoner som ønsker det, kan integrere lek i de andre målområdene. Livberging med hjerte-lungeredning (HLR) og grunnleggende svømmeopplæring er også obligatorisk.

Fagområdet består av 10 studiepoeng dans, 10 studiepoeng friluftsliv, 5 studiepoeng lek, 5 studiepoeng livberging med HLR og grunnleggende svømmeopplæring.

Målområder

Arbeidet med målområdene skal sikre et vekselspill mellom teoretisk kunnskap, praksiserfaring og didaktisk refleksjon.

Lek

Studentene skal

- være i stand til å analysere lek som fenomen og drøfte den betydning forskjellige former for lek kan ha for menneskets utvikling
- kunne formidle tradisjonell lekkultur til barn og unge gjennom et bredt utvalg sang- og bevegelsesleker og skapende aktivitet sammen med barn og unge
- kunne observere og vurdere barn og unges evne til mestring og samhandling i forskjellige former for lek og benytte dette som grunnlag for tilpasset opplæring

Dans

Studentene skal

- forstå dansen både som religionsutøving, oppdragelse, sosialt samvær og kunstnerisk uttrykk opp gjennom historien
- ha faglig grunnlag for å skape og framføre enkle danser basert på kunnskaper om koreografi, analyse av dans og kreativitet samt ferdighet i improvisasjon, både individuelt og i samarbeid med andre
- være i stand til å skape og utøve dans, forstå og verdsette dans og gi opplæring i dans
- kunne danse og formidle et utvalg sang- og danseleker og danser fra ulike kulturer, vise evne til innlevelse, kommunikasjon, samhandling og kunne uttrykke dansens idé
- kunne analysere et utvalg dansetradisjoner og anvende sine kunnskaper om sentrale trekk fra dansens historie, inkludert vår tids dansekunst i sin opplæring i dans
- kunne planlegge, gjennomføre og vurdere opplæring i dans for barn og ungdom, jenter og gutter med ulike forutsetninger og kulturell bakgrunn

Idrett

Studentene skal

- kjenne til idrettens plass i samfunnslivet, som område for den enkeltes livsutfoldelse og som mulighet til sosialt samvær med andre
- ha ferdigheter i å veilede innen et utvalg lagidretter og individuelle idretter ute og inne
- være i stand til å bruke prinsipper i treningslære og bevegelseslære til å gi barn, unge og voksne kyndig veiledning i arbeid med å forbedre sin yteevne i idrett og i øving på idrettsferdigheter
- kunne legge til rette for idrettsaktivitet i gode læringsmiljø for barn, unge og voksne med vekt på opplevelse, mestring, estetisk og etisk bevissthet, samhandling og kommunikasjon
- ha grunnlag for å vurdere og gjennomføre nødvendige sikkerhetsrutiner ute og inne samt kunne utføre livberging i vann og hjerte-lungeredning

Friluftsliv

Studentene skal

- kjenne historiske, kulturelle, politiske og pedagogiske perspektiver knyttet til friluftsliv i Norge
- ha grunnlag for å forstå den økende urbaniseringen som bakgrunn for at friluftsliv spiller en viktig rolle i skolen
- kunne legge til rette for lek og annen skapende virksomhet i naturen
- forstå hvordan friluftslivet i skolen kan gi innsikt i samspillet mellom menneske og natur og skape grunnlag for utvikling av økologisk bevissthet gjennom ferdsel og opphold i naturen
- kunne mestre et enkelt friluftsliv som inkluderer å ferdes i ulikt naturmiljø til ulike årstider, kunne gi førstehjelp, kameratredning og livberging, kunne velge ut og ta i bruk nødvendig utstyr og arbeidsmåter

Andre aktiviteter

Høgskolene kan gi opplæring i ulike andre aktivitetstilbud. Dermed får studentene mer fleksibel kompetanse i forhold til i en bevegelseskultur i stadig utvikling.

3.3 Fagdidaktikk

Formål og egenart

Fagdidaktikk omhandler problemstillinger som oppstår i møtet mellom fagstudier, pedagogikk og praksisopplæring. Innholdet i fagdidaktikk er orientert mot hele skoleløpet, men har tyngde mot opplæring i grunnskole og videregående opplæring.

Målområder

Arbeidet med målområdene skal sikre et vekselspill mellom teoretisk kunnskap, praksiserfaring og didaktisk refleksjon.

Faglig og didaktisk kunnskap

Studentene skal

- kunne gi en analytisk redegjørelse for deler av kroppsøvingfagets historiske utvikling, nasjonalt og internasjonalt
- kunne vurdere kroppsøvingfagets egenart med bakgrunn i ulike fagsyn
- kunne analysere og vurdere fagets plass og muligheter i en helhetlig skoleutvikling i forhold til barn og unges totale oppvekstsituasjon
- være i stand til å arbeide tverrfaglig med utgangspunkt i kroppsøvingfaget ut fra aktuelle lover, forskrifter og læreplaner
- kunne analysere læreplaner for kroppsøving i grunnskole og videregående opplæring med sikte på eget arbeid med opplæring i kroppsøving og idrettsfag
- kunne utforme og begrunne lokale læreplaner, årsplan, periodeplaner og individuelle opplæringsplaner med utgangspunkt i kroppsøvingfaget og i samarbeid med andre fag.

Å være lærer i kroppsøving

Studentene skal

- ha kompetanse til å analysere og begrunne valg av mål, innhold, arbeidsmåter og vurderingsformer i kroppsøvingfaget med utgangspunkt i fagdidaktisk teori og praksis
- kunne analysere og vurdere elevens ulike forutsetninger i kroppsøvingfaget og bruke dette som grunnlag for tilpasset opplæring i kroppsøving
- ha evne til å planlegge individuell opplæring for enkeltelever og elevgrupper med behov for særskilt tilrettelagt opplæring

Faglig og pedagogisk utvikling

Studentene skal

- kunne analysere faget i et samfunnsmessig og flerkulturelt perspektiv og på dette grunnlaget utvikle egen lærerrolle og planlegge opplæring
- kjenne ulike former for forsøks- og utviklingsarbeid knyttet til kroppsøvingfaget og hvilken betydning disse arbeidene kan ha for opplæring og i utvikling av faget
- kunne benytte IKT i kroppsøvingfaget og vurdere bruken i forhold til fagets egenart
- kunne planlegge og gjennomføre forsøks- og utviklingsarbeid knyttet opp mot fagdidaktiske problemstillinger

3.4 Basisfag

Formål og egenart

Basisfagene er sammensatt av fagområder og tema som bidrar til økt forståelse for kroppsøvings- og idrettsfagets innhold og betydning, både i et individuelt og samfunnsmessig perspektiv. Trenings- og bevegelseslære danner et viktig grunnlag for trening og opplæring i kroppsøving og idrettsfag for ulike målgrupper. Bevegelseslæring og bevegelsesmestring har betydning for barn, unge og voksnes helhetlige utvikling og læring.

Kunnskap om motorisk utvikling og læring, hvordan kroppen og bevegelsesevnen utvikler seg, har stor betydning for opplæring av barn. Sammenheng mellom bevegelsesaktivitet og helse er en av kroppsøvingfagets bærebjelker. Lærere må derfor kunne legge til rette for helsefremmende opplæring og trening. Kunnskap om idrett som historisk, sosialt og kulturelt fenomen bidrar til et samfunnsfaglig perspektiv på kroppsøvings- og idrettsfaget.

Målområder

Arbeidet med målområdene skal sikre et vekselspill mellom teoretisk kunnskap, praksiserfaring og didaktisk refleksjon.

Motorisk utvikling og læring

Studentene skal

- ha innsikt i hvordan kroppen og bevegelsesevnen utvikler seg og være i stand til å anvende denne kunnskapen i opplæring i kroppsøving
- kjenne til hvilken betydning bevegelseslæring og -mestring har for barn, unge og voksnes utvikling
- kunne vurdere hvordan inaktivitet og forskjellige former for bevegelsesaktivitet og trening virker inn på bygging og funksjon av ulike organer og organsystemer
- kunne vurdere hvordan oppvekst og livsvilkår vil kunne påvirke evnen til bevegelseslæring og -mestring hos barn, unge og voksne
- være i stand til å identifisere forsinket og avvikende fysisk og sansemotorisk utvikling og legge til rette læringsmiljøer for barn, unge og voksne med særskilte behov
- kunne legge til rette for stadig ny motorisk stimulering, sammensatt bevegelseslæring og tilpassing til et mangfoldig læringsmiljø

Trenings- og bevegelseslære

Studentene skal

- kunne ta i bruk kunnskap fra flere fagområder og integrere den i arbeidet med trenings- og bevegelseslære slik at de får et grunnlag for trening og opplæring for elever med ulike forutsetninger
- ha innsikt i relevante teorier og metoder for observasjon, analyse og vurdering av bevegelsesmønstre, spesielt med tanke på bevegelsesforløp, årsaksforhold, funksjon og helsemessige kriterier
- kunne vurdere hvordan forskjellige treningsmetoder og aktivitetsformer påvirker yteevne og helse

- være i stand til å vurdere prinsipper i trenings- og bevegelseslære for å kunne tilrettelegge og gjennomføre forskjellige treningsformer som kan bidra til økt prestasjon i ulike idrettslige aktiviteter

Fysisk aktivitet og helse

Studentene skal

- kunne vurdere verdien av bevegelsesaktivitet, kroppsøving og idrett ut fra ulike perspektiver på helse
- ha grunnlag for å for opplæring i kroppsøving ut fra sammenhenger mellom bevegelsesaktiviteter og helse
- mestre bruken av relevante treningsprinsipper i planlegging og trening på kort og lang sikt
- være i stand til å legge til rette for helsefremmende opplæring
- kunne utarbeide og begrunne planer i bevegelsesaktivitet og trening i forhold til kroppsideal, kosthold, spisevegring, kunstig stimulerende midler og livsstil
- være fortrolig med kunnskaper fra ulike fag i arbeid med å forebygge og behandle skader og gi førstehjelp
- ha faglig og didaktisk grunnlag for å legge til rette for veiledning, og følge opp enkelt elever og grupper av elever med særskilte behov

Idrett, kultur og samfunn

Studentene skal

- kjenne til studier av lek, idrett, dans og friluftsliv i historisk, globalt og flerkulturelt perspektiv og kunne vurdere sammenhenger mellom kroppskultur og samfunnsmessige forhold på tvers av kulturer og historiske perioder
- kunne analysere lek, idrett, dans og friluftsliv som sosiale og kulturelle fenomener og kunne drøfte dette med utgangspunkt i idrettens historie
- kunne vurdere hvordan idretten er organisert i det norske samfunnet og drøfte dette med utgangspunkt i idrettens kulturhistorie
- kunne anvende kunnskap om idrettens utbredelse, nasjonal identitet og internasjonalisering i valg av aktiviteter for elever fra ulike kulturer
- kunne vurdere sammenheng mellom endringer i barn og unges oppvekstvilkår og den plass og betydning bevegelsesaktivitet, kroppsøving og idrett har i jenter og gutters liv og identitetsdanning
- kunne anvende strategier som fremmer sosialisering i retning av en bevegelsesaktiv livsstil for alle grupper barn og unge

FORSKRIFT TIL RAMMEPLAN FOR FAGLÆRERUTDANNING I KROPPSØVING OG IDRETTSFAG

Fastsatt av Utdannings- og forskningsdepartementet 3. april 2003 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 46 nr.4.

§ 1 Organisering og innhold

Faglærerutdanning i kroppsøving og idrettsfag er en treårig utdanning (180 studiepoeng). Utdanningen omfatter en obligatorisk del på 165 studiepoeng og en valgbar del på 15 studiepoeng.

Utdanningens obligatoriske del består av

pedagogikk	30 studiepoeng
aktivitetslære	75 studiepoeng
fagdidaktikk	30 studiepoeng
basisfag	30 studiepoeng
praksisopplæring som en integrert del av studieenheter	

Utdanningens valgbare del består av

fordypning innen fagdidaktikk, basisfag eller aktivitetslære 15 studiepoeng

Studiet gir grunnlag for tildeling av graden bachelor - faglærerutdanning i kroppsøving og idrettsfag.

§ 2 Fastsetting av fagplan

Bestemmelser om faglig innhold, praksisopplæring, organisering, arbeidsformer og vurderingsordninger utover det som følger av rammeplanen, fastsettes av institusjonens styre og tas inn i en fagplan.

§ 3 Praksisopplæring

1. Utdanningen må omfatte praksisopplæring i 12-14 uker som en integrert del av de ulike studieenheter. Institusjonen fastsetter lengden på hver praksisperiode.
2. Studenten skal få en formell vurdering etter hver praksisperiode uttrykt med karakteren bestått/ikke bestått. Dersom studenten ikke består en praksisperiode, kan samme periode bare gjennomføres en gang til. Etter avsluttet praksis gis det en avsluttende vurdering uttrykt med karakteren bestått/ikke bestått.

§ 4 Skikkethetsvurdering

Høgskolen skal vurdere om en student er skikket for læreryrket, jf. universitets- og høgskoleloven § 42, b og forskrift gitt av departementet.

§ 5 Eksamensbestemmelser

Eksamen organiseres og gjennomføres etter den eksamensforskrift som er fastsatt av høgskolen.

§ 6 Vitnemål

Det utstedes et vitnemålet for graden bachelor - faglærerutdanning i kroppsøving og idrettsfag. Vitnemålet skal omfatte alle studieenheter som inngår i studiet, og påføres de karakterer som er oppnådd.

§ 7 Fritak fra eksamen eller prøve

Eksamen eller prøve som ikke er basert på rammeplan for faglærerutdanning i kroppsøving og idrettsfag, kan gi grunnlag for fritak, jf. § 49 i universitets- og høgskoleloven. Utdanning som skal gi grunnlag for fritak i den obligatoriske delen, må i hovedtrekk samsvare med rammeplanen for tilsvarende studieenhet, inkludert fagdidaktikk. Dersom tidligere utdanning ikke omfatter fagdidaktikk, kan institusjonen gi fritak under forutsetning av at studenten kan dokumentere didaktisk kunnskap i faget.

§ 8 Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 01.08.03. For studenter som startet studiet før høgsten 2003 gjelder tidligere rammeplan med tilhørende forskrift.